

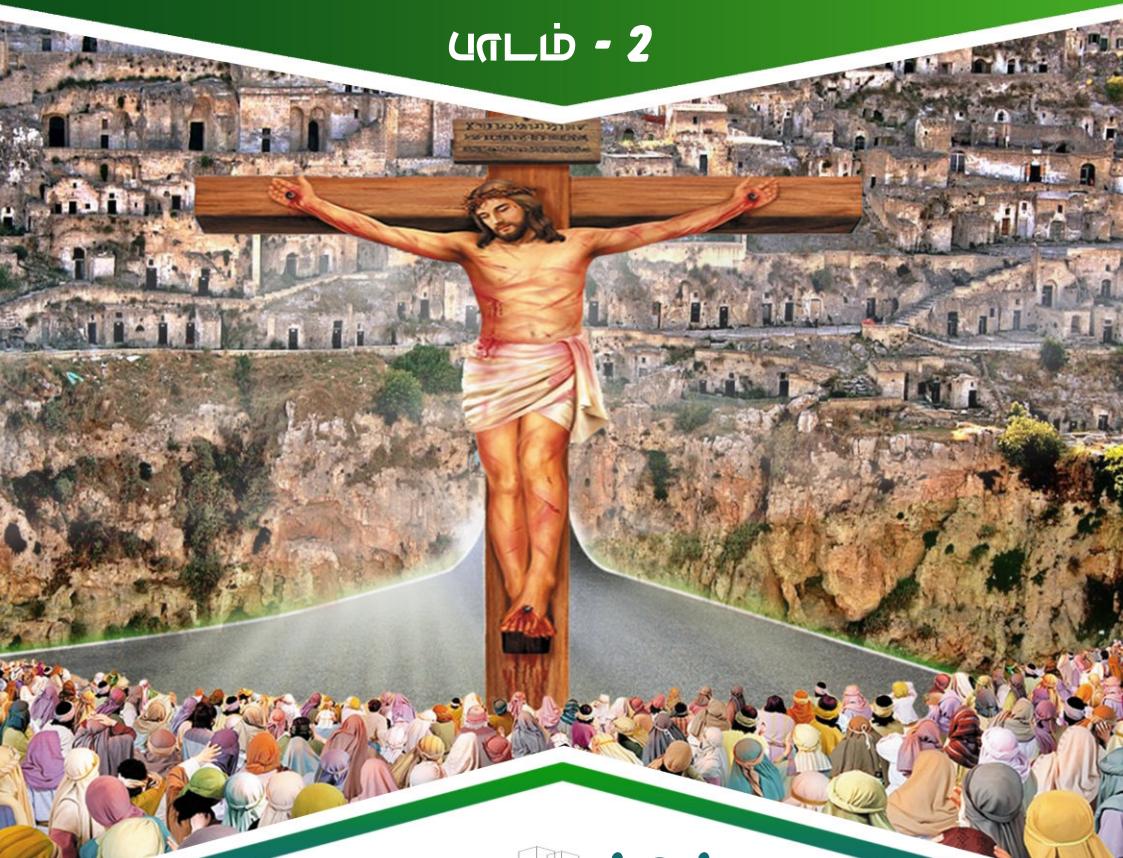
உம்முடைய வசனமே சத்தியம். யோவான் 17:17

சிலுவையின் இரகசியம்

பாகம் - 1

பாடம் - 2

வேதாகமத்தின்
மாபெரும் சத்தியங்கள்

வேதாகமத்தின் மாபெரும் சுத்தியங்கள்

பாடம் : # 2

சிலுவையின் இரகசியம்

பாகம் - 1

உங்கள் கவனத்திற்கு : ஒவ்வொரு வசனக்குறிப்பையும், தயவுசெய்து உங்கள் வேதாகமத்திலிருந்து முழுமையாக வாசித்தறியவும்.

கிறிஸ்துவுக்குள் பிரியமான சகோதர, சகோதரிகளே !

இன்று நாம் நம்முடைய ஆண்டவரின் சிலுவையைப் பற்றி தியானிப்போம்.

இயேசு, க்ரிஸ்தவர்களை மாத்தீரம் இரட்சிக்க வந்தாரா? அல்லது

முழு மனுக்குலத்தையும் இரட்சிக்க வந்தாரா ?

இந்தக் கேள்விக்கான பதில் தெளிவில்லாததும், வேறுபட்ட பதில்களினால் குழப்பக்கூடியதாகவும் உள்ளது.

இதங்கான பதில்தான் என்ன?

இந்தக் கேள்விக்கான பதிலை இந்த “சிலுவையின் இரகசியம்” என்ற பாடத்திற்குள் நாம் காணலாம்

இந்த வசனத்தைப் பற்றி கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்களா ?

யோவான் 12:32

“நான் பூமியிலிருந்து உயர்த்தப்பட்டிருக்கும்போது, எல்லாரையும் என்னிடத்தில் இழுத்துக்கொள்ளுவேன் என்றார்.”

இந்த வசனத்தின் பொருள் என்ன?

மேலும், எல்லாரையும் என்னிடத்தில் இழுத்துக் கொள்ளுவேன் என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். இங்கு, **எல்லாரையும்** என்பது யாரைக் குறிப்பதாயிருக்கிறது ?

இது கிறிஸ்தவர்களை மாத்திரம் குறிக்குமா ?

அல்லது

உலக ஜனங்களையும் குறிக்குமா ?

எல்லாரையும் என்னிடம் இழுத்துக் கொள்ளுவேன் என்பது, எல்லாரும் பரலோகத்திற்கு எழுத்து கொள்ளப்படுவார்கள் என்று பொருள்படுமா?

இப்படியாக நாம் சிந்திக்கும் பொழுது,
இதற்கு வாய்ப்பு இல்லை என்றே தெரிகிறது.

அப்படியானால்,

முதலில் நாம் “**நான் பூமியிலிருந்து உயர்த்தப்படும் போது**” என்பதற்கான விளக்கத்தை அறிவது அவசியம்.

யோவான் 12:33

“தாம் இன்னவிதமான மரணமாய் மரிக்கப்போகிறாரென்பதைக் குறிக்கும்படி இப்படிச் சொன்னார்.”

ஆம், இங்கு இயேசு தன்னுடைய சிலுவையின் மரணத்தை குறித்தே இப்படி சொன்னார் என்று நாம் அறிகிறோம். ஏனெனில் சிலுவையில் மரிப்பவர்கள் தரை மட்டத்திலிருந்து

உயரமாக தூக்கப்பட்டு சிலுவையில் அறையப்படுவது நாம் அறிந்ததே.

சந், இயேசுக்ரிஸ்து தம்முடைய சிலுவை யரணத்தின் மூலம் உலக ஜனங்கள் அனைவரையும் எப்படித் தன்னிடத்தில் இழுத்துக் கொள்ளுவார் ?

இந்த இரகசியத்தைத் தான் இன்றைக்கு நாம் புரிந்துக் கொள்ளப் போகிறோம்.

இப்போது நாம் இயேசுக்ரிஸ்து பிறக்கும்போது தேவதாதர்கள் கூறிய நற்செய்தியிலிருந்து பாடத்தை ஆரம்பிப்போம்.

நாக்கா 2:10

“தேவதாதன் அவர்களை நோக்கி: பயப்படாதிருங்கள்; இதோ, எல்லா ஜனத்துக்கும் மிகுந்த சந்தோஷத்தை உண்டாக்கும் நந்செய்தியை உங்களுக்கு அறிவிக்கிறேன்.”

இங்கு, இயேசுவின் பிறப்பு,
எவ்வத்தில் “எல்லா ஜனத்துக்கும்” ஒரு சந்தோஷமான
செய்தியாக இருக்க முடியும் ?

மீண்டுமாக, இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள “எல்லா ஜனத்துக்கும்” என்பது யாரைக் குறிக்கும் ?

மேலும் மற்றொரு இடத்தில் வாசிக்கும்பொழுது,

மத்தேயு 1:21

“அவள் ஒரு குமாரனைப் பெறுவாள், அவருக்கு இயேசு என்று பேரிடுவாயாக; ஏனெனில் அவர் தமது ஜனங்களின் பாவங்களை நீக்கி அவர்களை இரட்சிப்பார் என்றான்.”

இங்கு “தமது ஜனங்களை இரட்சிப்பார்” என்று சொல்லப் பட்டுள்ளதை கவனிக்கவும்.

இந்த “தமது ஜனங்கள்” யார்?

ஒரு வேளை இது யூதர்களை
மாத்திரம் குறிக்கிறதா?

அல்லது

அவரை விசுவாசிக்கிறவர்களை
மாத்திரம் குறிக்கிறதா?

இதற்கான பதில், நம்முடைய ஆண்டவராகிய இயேசுவின் வார்த்தையிலேயே உள்ளது.

மாஞ்சு 10:45

“அப்படியே, மனுவிகுமாரனும் ஊழியங்கொள்ளும்படி வராமல், ஊழியஞ்செய்யவும், அநேகரை மீட்கும்பொருளாகத் தம்முடைய ஜீவனைக்கொடுக்கவும் வந்தார் என்றார்.”

ஆம், இந்த வசனமே நமக்கு பதிலாகவும், இந்த பாடத்திற்கு ஆதாரமாகவும் இருக்கிறது.

“**மீட்கும் பொருள்**” என்ற வார்த்தையின் பொருளையும், “**அநேகர்**” என்ற வார்த்தையின் பொருளையும் நாம் அறிவது அவசியம்.

இதை குறித்து பார்க்கையில் அநேகர் என்பது என்னிக்கையில் அதிகமான நபர்களை குறிக்கலாம். ஆனால், எல்லாரையும் அல்ல என்றே தோன்றுகிறது.

**இயேசன் ஈருபல் பற்றி நாம் வாசித்த வசனத்தின்
பொருள் இதுதானா ?**

**அப்படியென்றால், இயேசு 'எல்லாருக்கும்' மர்க்காமல்
அநேகருக்காகத்தான் மரித்தாரா?**

இதனாலேயே, அநேகர் கிறிஸ்து தம்மை
விசுவாசித்தவர்களுக்காக மட்டுமே
மரித்தார் என்று
போதிக்கின்றனர்.

ஆனால், இயேசு கூறினதை புரிந்து கொள்ள வேண்டுமெனில்
“அநேகர்” என்ற வார்த்தையை புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ப்ரேமர் 5:19

“அன்றியும் ஒரே மனுவடினுடைய கீழ்ப்படியாமையினாலே அநேகர்
பாவிகளாக்கப்பட்டதுபோல, ஒருவருடைய கீழ்ப்படிதலினாலே அநேகர்
நீதிமான்களாக்கப்படுவார்கள்.”

ஆம், இந்த வசனத்தில் “அநேகர்” என்பதற்கு “எல்லாரையும்”
என்றே பொருள்படுகிறது. ஆகவே இயேசு அநேகருக்கு மட்டும்
அல்ல, “எல்லாருக்கும் மீட்கும் பொருளாக” தன்னனயே
லப்புக்கொடுத்தார்.

இதை நாம் கீழுள்ள வசனத்தின் மூலம் உறுதிப்படுத்திக்கொள்ளலாம்.

1 தீமோ. 2:5,6

“தேவன் ஒருவரே, தேவனுக்கும் மனுவிறுக்கும் மத்தியஸ்தரும் ஒருவரே. எல்லாரையும் மீட்கும் பொருளாகத் தம்மை ஒப்புக்கொடுத்த மனுவினாகிய கிறிஸ்து இயேசு அவரே; இதற்குரிய சாட்சி ஏற்ற காலங்களில் விளங்கி வருகிறது.”

ஆம், இங்கு மிகவும் எளிமையாகவும் தெளிவாகவும் உள்ளது.

அவர் எல்லோருக்கும் மீட்கும் பொருள் ஆனார் !

என்ன இந்த மீட்கும்பொருள்?

இவ்வார்த்தைக்கான கிரேக்க பதம் -

→ “ANTILUTRON” - அன்டிலுட்ரான் ஆகும்.

இது, “சரியான விலைக்கிரயத்தால் விடுவித்தல்”

அல்லது

“சரி நிகரான விலை கொடுத்து மீட்டல்”

என்று பொருள்படும்.

அதாவது,
ஒரு பொருளுக்கு சமமான பொருள்

அல்லது

ஒரு எண்ணிக்கைக்கு சமமான எண்ணிக்கையைக் குறிக்கும்.

மீட்கும்பொருள் என்பது சமமான
விலையை குறிக்கும்போது, ஒரே
மனுষனாக்கி இயேசுக்கிற்கூடு,
எப்படி எல்லாரையும் மீட்கும்
பொருளாக தம்மை பலியிட
முடியும் ?

சரி சமமான விலை என்றால் அவர் ஒரு மனுவடனுக்கு மட்டுமே
தன்னை மீட்கும் பொருளாக கொடுக்க முடியும். இருந்தபோதிலும்,
இயேசு முழு மனுக்குலத்திற்கும் தன்னை ஒப்புக்கொடுப்பதாக
பார்க்கிறோம்.

இது எவ்வாறு சாத்தியமானும்?

இதை குறித்து தெளிவாக அப்போஸ்தலன் யோவான்
சொல்லும்பொழுது,

1 யோவான் 4:14

“பிதாவானவர் குமாரனை உலகரட்சகராக அனுப்பினாரென்று
நாங்கள் கண்டு சாட்சியிடுகிறோம்.” எனகிறார்.

மேலும், எபிரயர் 2:9

“தேவனுடைய கிருபையினால் ஒவ்வொருவருக்காகவும், மரணத்தை நூசிபார்க்கும்படிக்கு தேவதூதரிலும் சந்தூச் சீற்யவராக்கப்பட்டிருந்த இயேசு மரணத்தை உத்தரித்ததினிமித்தம்...”

என்று வாசிக்கிறோம்.

ஆம், இது உண்மையே. இயேசுகிறிஸ்து உலகரட்சகராகவே இந்த பூமிக்கு வந்தார். அதேவேளையில், அவருடைய பல ஒரே மனிதனுக்கு கொழுக்கப்படுவதன் மூலம் அது நிறைவேற்றப்பட்டது.

அந்த ஒரே மனிதனுக்குள் இருந்தே முழு மனுக்குலமும் உருவாக்கப்பட்டது. இதைக் குறித்து வாசிக்கையில்,

அப்போஸ்தலர் 17:26

“மனுவை ஜாதியான சகல ஐனங்களையும் அவர் ஒரே இரத்தத்தினாலே தோன்றப்பண்ணி, பூமியின் மீதங்கும் குடியிருக்கச்செய்து,...”

ஆம், அவர் ஆதாம் ஆவார்.

ஏவாளும்
ஆதாமுக்குள்ளிருந்தே
உருவாக்கப்பட்டாள்.

மனுக்குலம் அனைவரும்
ஒரே இரத்தத்தினாலே
உருவாக்கப்பட்டு, ஒரே
தந்தையை
உடையவர்களாய்
இருக்கிறோம்.

எனவே ஆதாம், முழு மனுக்குலத்தின் தந்தையாகவும்; அவர்களுக்கு பிரதிநிதியாகவும் இருக்கிறார். உண்மையில், ஆதாமை நாம் எவ்வாறு புரிந்துக்கொள்ள வேண்டும் எனில்

**அவருடைய வெற்றி, மனுக்குலத்தின் வெற்றி.
அவருடைய தோல்வி, மனுக்குலத்தின் தோல்வி
ஆகும்.**

உதாரணமாக, ஒரே குடும்பத்தில் உள்ள (தந்தை - ஆதாமையும்.... தாய் - ஏவானையும்..... குழந்தைகள் - ஆதாமின் சந்ததியையும்.... குந்க்கிறார்கள்) தந்தையின் முயற்சி நன்மையைக் கருவித்தால் குடும்பம் எப்படி மகிழ்ச்சியும், தரவில்லையென்றால் குடும்பம் வருத்தத்தையும் அனுபவிக்குமோ அதுபோல...

எனவே, முழு மனுக்குலத்தின் தந்தையாகிய ஆதாமை பற்றியும், அவரது தோல்வியைப் பற்றியும் தெரிந்து கொள்ளுவது அவசியமாகிறது.

தேவன் ஆதாமைப் படைத்த பொழுது அவர் எப்படிப்பட்டவராக இருந்தார் ?

ஆதீயாகமம் 1:26

“பின்பு தேவன்: நமது சாயலாகவும் நமது ரூபத்தின்படியேயும் மனுவடனை உண்டாக்குவோமாக;...”

இங்கு மனிதனுடைய படைப்பு எவ்வளவு அற்புதமாக விவரிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

ஆனால், அநேகர் மனிதன் குரங்கிலிருந்து வந்தவன் என்று இன்றைக்கும் நம்பிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆம், ஆதாம் தேவனுடைய சாயலிலும், ரூபத்திலும் படைக்கப்பட்டவர். அதாவது சில விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டு பரிபூரணத்துடன் ஜீவனைப் பெற்று வாழ ஆதாமை தேவன் அனுமதித்தார்.

என்ன அந்த நபந்தனை?

அழியாகமம் 2:16,17

“...நீ தோட்டத்திலுள்ள சகல விருட்சத்தின் கனியையும் புசிக்கவே புசிக்கலாம். ஆனாலும் நன்மை தீமை அறியத்தக்க விருட்சத்தின் கனியைப் புசிக்கவேண்டாம்; அதை நீ புசிக்கும் நாளில் சாகவே சாவாய் என்று கட்டளையிட்டார்.”

இதுவே தேவன், ஆதாம் கீழ்ப்படிவதற்குக் கொடுத்த கட்டளையாகும். இந்தக் கட்டளையை மீறும் பட்சத்தில் அதற்குரிய தண்டனையையும் தேவன், ஆதாம் மற்றும் ஏவாளுக்கு முன்பே அறிவித்திருந்தார்.

“....புசிக்கும் நாளில் சாகவே சாவாய்....”

{**கீழ்ப்படியாமை = பாவம் (2 யோவான் 3:4)**
பாவத்தின் தண்டனை = மரணம் (ரோமா 6:23)}

என கட்டளையிட்டிருந்தார்.

அதன் மன்று நடந்தது என்ன?

அதற்கு முன், ஏதேன் தோட்டத்தில் ஆதாமும், ஏவாளும் எப்படி வாழ்ந்திருப்பார்கள் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?

அங்கே அவர்கள் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடனும், ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட நிலைமையில் இருந்திருக்க வேண்டும்.

வீட்டு வாடகை, வேலைகள், பணம், பயம், வருங்கால கவலைகள் போன்று எதுவும் இல்லாமல் மகிழ்ச்சியோடு இருந்திருப்பார்கள். ஜீவனுக்காக போராட வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

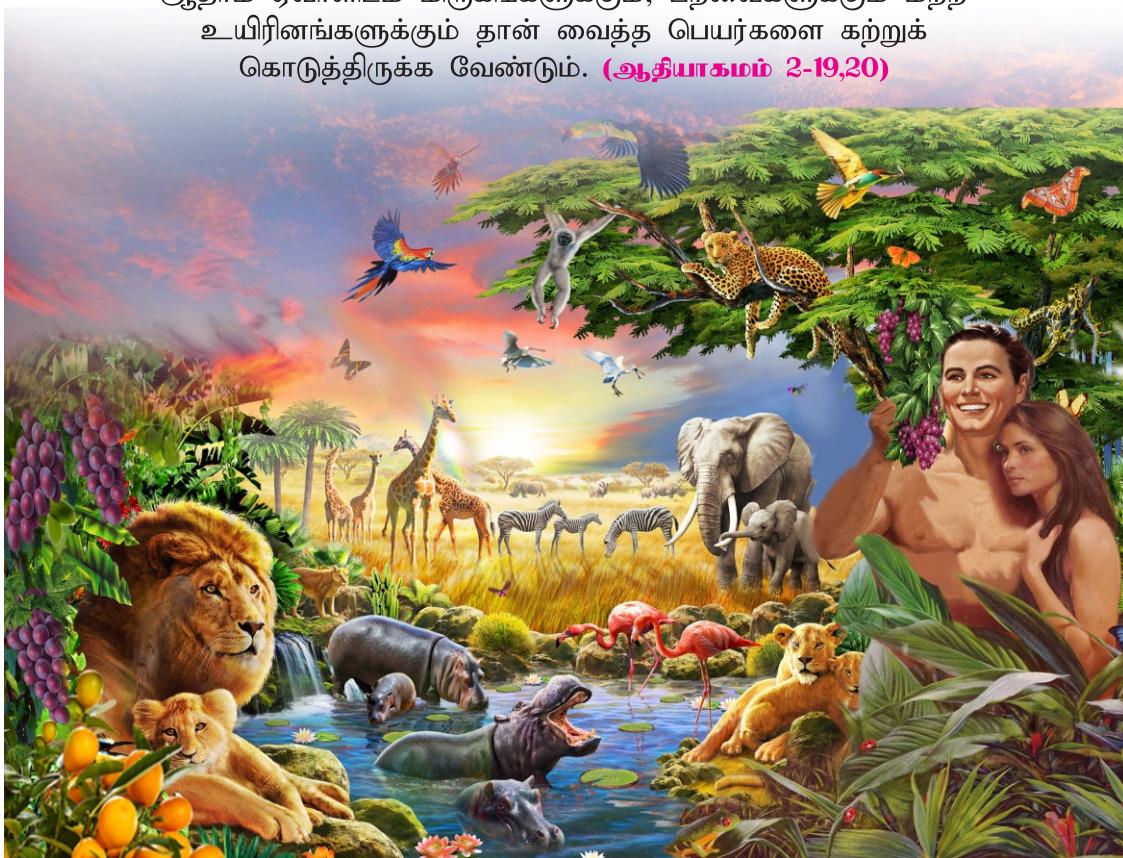
ஆுகாரம் அதிகமாகவே இருந்தது. அதனிடத்தில் சென்றடைவது மாத்திரம் அவர்கள் செய்ய வேண்டியதாய் இருந்தது. ஆம், எல்லா வகையிலான கனிகளையும் ஆகாரமாக பெற்றிருந்தார்கள். உங்கள் கண்களை சில நிமிடங்கள் மூடிக்கொண்டு ஏதேன் தோட்டம் எப்படி இருந்திருக்கும் என்று யூகித்துப் பாருங்கள்.

அங்கு ஆகாரமாக எல்லாவிதமான கனிகளும் இருந்தன.

நாம் வியாதிப்பட்டிருக்கும் போதும், மருத்துவர்களின் ஆலோசனையின்படி எப்போதாவது இந்த கனிகளை சாப்பிடுகிறோம். அவற்றை உண்டு குணமடைகிறோம். ஏனென்றால், கனிகள் ஜீவனுக்கேற்ற ஆகாரமாயிருக்கிறது. ஆதாழம், ஏவாளும், கனிகளையே ஜீவனுக்கான ஆகாரமாக பெற்றிருந்தனர்.

இப்படி, இனிமையான சூழ்நிலைகளில் ஆதாழம் ஏவாளும் இணைந்து கனிகளை புசித்திருப்பார்கள். இடைப்பட்ட நேரங்களில் ஆதாம் ஏவாளிடம் மிருகங்களுக்கும், பறவைகளுக்கும் மற்ற உயிரினங்களுக்கும் தான் வைத்த பெயர்களை கற்றுக் கொடுத்திருக்க வேண்டும். (**ஆதியாகமம் 2-19,20**)

இப்படி, இவர்கள் இருவரும் வெகு தூரம் அந்த தோட்டத்தில் உலாவியிருக்க வேண்டும். ஏவாள் அநேக முறை நன்மை, தீமை அறியத்தக்க கனியை கூர்ந்து கவனித்திருப்பாள்...

(ஆதியாகமம் 3:6)

ஓரு நாள் ஏவாள் தனித்து அந்த தோட்டத்தில் உலாவிக்கொண்டு இருக்கும் போது....

இவ்விதமாக
சர்ப்பமானது ஏவாளிடம்
பேசியது,

ஆதியாகமம் 3:1

“தேவனாகிய கர்த்தர்
உண்டாக்கின சகல காட்டு
ஜீவன்களைப்பார்க்கிறும்
சர்ப்பமானது
தந்திரமுள்ளதாயிருந்தது.
அது ஸ்திரீயை நோக்கி:
நீங்கள் தோட்டத்திலுள்ள
சகல விருட்சங்களின்
கனியையும்
புசிக்கவேண்டாம் என்று
தேவன் சொன்னது
உண்டோ என்றது.”

இங்கு, சர்ப்பம் தன் நாள்ளால் பேச்யிருக்குமா ?

→ நிச்சயமாக இல்லை.

ஆம், இது வேறு விதமான சம்பாஷணை. இது வார்த்தைகளினால் இல்லாமல் செய்கையினால் உண்டான சம்பாஷணையாக இருந்திருக்க வேண்டும். ஏனெனில்,

→ வார்த்தைகளை விட செய்கைகள் வலிமையானது.

மேலும் அவள் மனதில் தேவனுடைய கட்டளையை மீண்டுமாக ஞாபகப்படுத்தினாள்.

ஆதியாகமம் 3:2,3

“ஸ்திரி சர்ப்பத்தைப் பார்த்து; நாங்கள் தோட்டத்திலுள்ள விருட்சங்களின் கனிகளைப் புசிக்கலாம். ஆனாலும், தோட்டத்தின்

நுவில் இருக்கிற விருட்சத்தின் கனியைக் குறித்து, தேவன்; நீங்கள் சாகாதபடிக்கு அதைப் புசிக்கவும் அதைத் தொடரவும் வேண்டாம் என்று சொன்னார் என்றாள்.”

ஆம், தேவனுடைய வார்த்தைகளை ஏவாள் மிக தெளிவாக மனதில் வைத்திருந்தாள். உண்மையில், தேவன் சொல்லிய வார்த்தைகளை விட ஒரு காரியத்தை கூடுதலாகவும் சொன்னாள்.

 “....அதைத் தொடரவும் வேண்டாம்....”

இந்த வார்த்தை தேவன் கொடுத்த கட்டளையில் சொல்லப்படவில்லை (ஆதியாகமம் 2-16,17). அப்படியானால், இந்த காரியத்தைக் குறித்து ஏவாள் சற்று அதிகமாகவே பேசியிருந்திருக்கிறாள்.

அது முதற்கொண்டு இது பெண்களுடைய பெலவீனமாயிற்று.

இப்படியாக, சர்ப்பத்தினுடைய செயல் மற்றும் சாத்தானுடைய யோசனைகளின் ஒருங்கிணைப்பைக்... குறித்து. கீழுள்ள வசனத்தில் வாசிக்கிறோம்.

ஆதியாகமம் 3:4-6

“அப்பொழுது சர்ப்பம் ஸ்திரையை நோக்கி: நீங்கள் சாகவே சாவதில்லை; நீங்கள் இதைப் புசிக்கும் நாளிலே உங்கள் கண்கள் திறக்கப்படும் என்றும், நீங்கள் நன்மை, தீமை அறிந்து தேவர்களைப்போல் இருப்பிரகள் என்றும் தேவன் அறிவார் என்றது. அப்பொழுது ஸ்திரையானவள், அந்த விருட்சம் புசிப்புக்கு நல்லதும், பார்வைக்கு இன்பமும், புத்தியைத் தெளிவிக்கிறதற்கு இச்சிக்கப்படத்தக்க விருட்சமுமாய் இருக்கிறது என்று கண்டு, அதின் கனியைப் பறித்து, புசித்து, தன் புருஷனுக்கும் கொடுத்தாள்; அவனும் புசித்தான்.”

ஆம், சர்ப்பம் மூலமாக வந்த வஞ்சகமான இந்த பொய், ஏவாளை வஞ்சித்தது.

இதுவே “**முதல் பொய்**” யானது. இவ்விதமாக “**சாத்தான் பொய்க்கு பிதாவானான்.**” (யோவான் 8:44)

ஆதியாகமம் 3:1 வசனத்தில் சர்ப்பத்தினால் கேட்கப்பட்ட கேள்வியின் மூலம் கீழ்ப்படியாமையும், பாவமும் வந்தது.

இதுவே, பூமியின் மேல் எழுந்த முதல் கேள்வி - அதுவும் சர்ப்பத்தினால் கேட்கப்பட்டது..... அதினாலேயே, கேள்விக்குறியும் சர்ப்பத்தை போன்று உள்ளது.

ஆதியாகமம் 3:6 வசனத்தில் நாம் வாசிக்கும் போது “....அவனும் புசித்தான்..” என்று வாசிக்கிறோம். ஆனால், ஏவாளைப் போல ஆதாம் வஞ்சிக்கப்படவில்லை என்பதை நாம் அறிந்துக்கொள்ள வேண்டும். இதைக் குறித்து கீழுள்ள வசனத்தை வாசிக்கும் பொழுது,

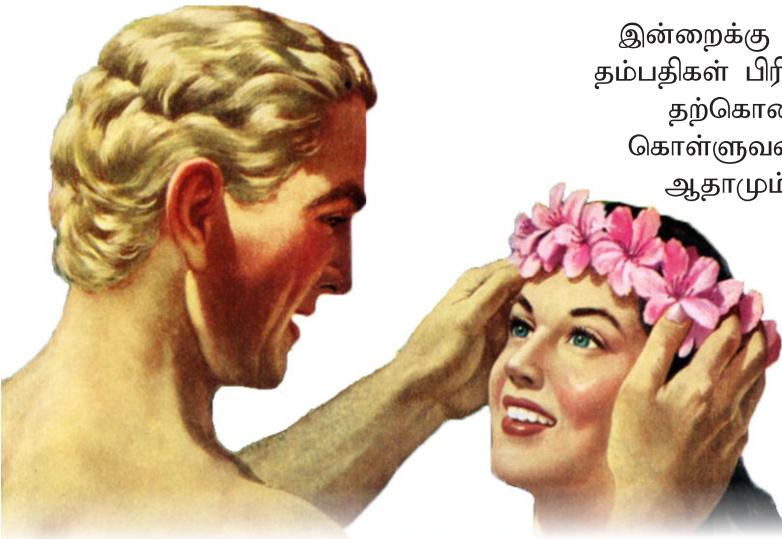
1 தீமோத்தேயு 2:14

“**மேலும், ஆதாம் வஞ்சிக்கப்படவில்லை. ஸ்திரியானவளே வஞ்சிக்கப்பட்டு மீறுதலுக்கு உட்பட்டாள்.**”

ஆதாம் வஞ்சிக்கப்படவில்லை என்றால், ஏன் அந்த கண்ணை சாப்பிட வேண்டும்?

ஆதாம் ஏவாள் மேல் வைத்த ஆழமான அன்பின் நிமித்தமாகவும் தன் அன்புக்குரிய மனைவியாகிய அவளைப் பிரிந்து இனி வாழ இயலாது என்று அறிந்து அந்தக் கண்ணை புசித்தார்.

இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய
தம்பதிகள் பிரிவை தாங்காமல்
தற்கொலை செய்து
கொள்ளுவதையே அன்று
ஆதாழம் செய்தார்.

ஆம். ஆதாழம்,
ஏவாளுக்காக
தன்னுடைய
ஜீவனை முழு
மனதோடு
கொடுத்தார்.

அதாவது அவர் தன் மனைவிக்காக தற்கொலை செய்து
கொண்டார்.

ஆதாம், ஏவாளை சிருஷ்டப்பதற்கு முன்பாக இருந்த
தனிமையையும், அவருடன் ஒன்றாக இருந்த நாட்களையும் ஒப்பிட்டு
பார்த்து தனிமையாக இருப்பதற்கு பதிலாக, கீழ்ப்படியாமல் மரிக்கத்
தீர்மானித்து ஏவாளை பின்பற்றினார்.

மின்பு என்ன நடந்தது ?

ரோமர் 5:12

“இப்படியாக, ஒரே மனுவினாலே பாவமும் பாவத்தினாலே மரணமும்
உலகத்திலே பிரவேசித்ததுபோலவும், எல்லா மனுவிறும்
பாவஞ்செய்தபடியால், மரணம் எல்லாருக்கும் வந்தது போலவும்
இதுவுமாயிற்று.”

ஆம், ஆதாம் தேவனுக்கு விரோதமாக பாவஞ்செய்ததினால் அவன்
மரண தண்டனைக்குள்ளானான். ஆனால் வசனத்தை வாசிக்கும்
போது,

“....எல்லா மனுவிறும் பாவஞ்செய்தபடியால், மரணம்
எல்லாருக்கும் வந்ததுபோலவும் இதுவுமாயிற்று.”

இந்த வசனத்தின் பொருள் என்ன ?

இந்த வசனத்தில் “மரணம் எல்லாருக்கும் வந்தது போல” என்று
வாசிக்கிறோம்.

அப்படியானால் அனைவரும் ஆதாமைப் போல பூரணமாக படைக்கப்பட்டு, மன்னு மன்பூர்வமாக பாவம் செய்தார்களா?

இல்லை. இங்கு வினோதமாக இருப்பதை உனர வேண்டும்.

ஆதியாகமம் 3:23,24

“அவன் எநுக்கப்பட்ட மன்னைப் பண்படுத்த தேவனாகிய கர்த்தர் அவனை ஏதேன் தோட்டத்திலிருந்து அனுப்பி விட்டார். அவர் மனுவினைத் துரத்திவிட்டு, ஜீவவிருட்சத்துக்குப் போம் வழியைக் காவல் செய்ய ஏதேன் தோட்டத்துக்குக் கீழ்க்கே கேருபீன்களையும், விசிக்கொண்டிருக்கிற சுட்ராளிப் பட்டயத்தையும் வைத்தார்.”

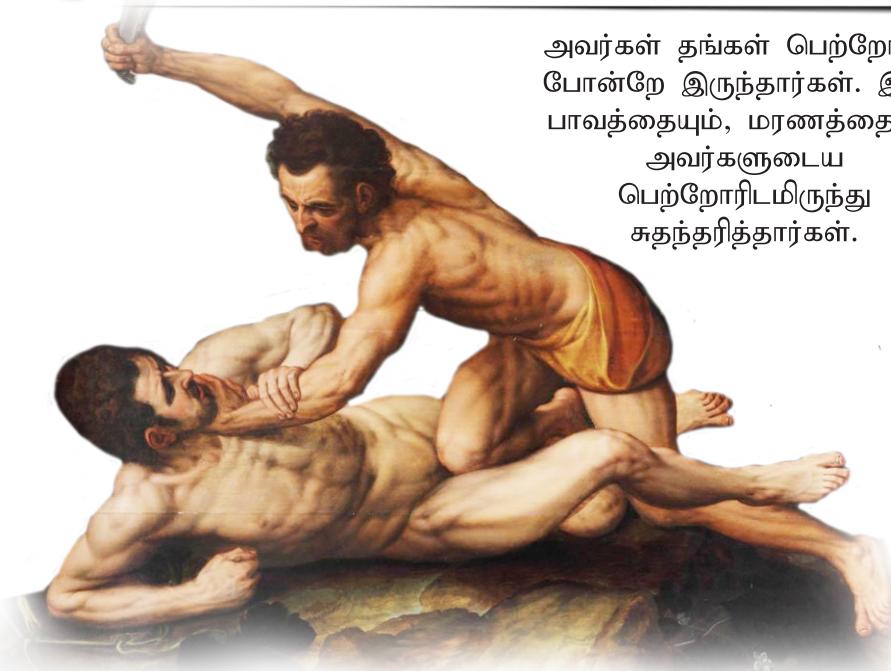
ஆதாமும், ஏவாளும் பாவம் செய்ததினால் பாவத்திற்குட்பட்டவர்களாகவும், மரணத்திற்குட்பட்டவர்களாகவும் ஏதேன் தோட்டத்திலிருந்து வெளியே தூரத்துப்பட்டார்கள். அந்த நிலையிலேயே அவர்கள் பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுத்தார்கள் என்றும், இதில் முதலில் பிறந்தவன் காயின் என்றும் கீழுள்ள வசனத்தில் வாசிக்கலாம்.

ஆதியாகமம் 4:1

“ஆதாம் தன் மனைவியாகிய ஏவானை அறிந்தான்; அவன் கர்ப்பவதியாகி, காயினைப் பெற்று, கர்த்தரால் ஒரு மனுவனைப் பெற்றேன் என்றாள்.”

ஆனால் ஆதாமின் பிள்ளைகள் பூரணமாக பிறக்கவில்லை.

அவர்கள் தங்கள் பெற்றோரை போன்றே இருந்தார்கள். இந்த பாவத்தையும், மரணத்தையும் அவர்களுடைய பெற்றோரிடமிருந்து சுதந்தரித்தார்கள்.

இதை மிகத் தெளிவாக கீழுள்ள வசனத்தில் வாசிக்கலாம்.

சங்கீதம் 51:5

“இதோ, நான் துர்க்குணத்தில் உருவானேன்; என் தாய் என்னைப் பாவத்தில் கர்ப்பந்தரித்தாள்.”

இந்த வசனத்தில் பிறப்பிலிருந்தே ஒரு மனுষனுக்கு பாவம் வந்தது என்று சொல்லப்படுகிறது.

இவ்வாறாக உலகம், தந்தையான ஆதாமின் மூலமாகவும் தாயான ஏவாளின் மூலமாகவும் பாவத்தையும் மரணத்தை தீர்ப்பையும் சுதந்தரித்து கொண்டது.

அதாவது, பாவம் தலைமுறை தலைமுறையாக சுதந்தரித்துக்

கொள்ளப்பட்டதாக இருக்கிறது. இதைகுறித்து இயேசுகிறிஸ்து ஒருமுறை சொல்லும்போது...

ஹக்கா 9:60

“.....மரித்தோர் தங்கள் மரித்தோரை அடக்கம் பண்ணட்டும்;...” என்றார்.

இஸ்லாமியத்தை சார்ந்த ஒருவர் எழுதின் “பைபிரின் தவநுகள்” என்ற புஸ்தகத்தில் இவ்வசனத்தை, இவ்விதமாக மேற்கோள் காட்டியிருக்கிறார்.

அதில் அவர்,

 “மரித்த ஒருவர் எப்படி மரித்த மற்றொருவரை அடக்கம் பண்ண முடியும் ?” என்று கேட்கிறார்.

அதின் மூலம் கர்த்தருடைய வார்த்தைகளை கேலிக்குள்ளாக்குகிறார். இன்று கிறிஸ்தவர்களில் அநேகர் இதைப்போலவே குழம்பின நிலையில்,

இஸ்லாமியரின் கருத்தை சரியானதென்று நம்புகின்றனர்.

 இயேசு கூறியதன் உண்மை என்ன?

மரித்த இருவர் அல்லது மரித்திருக்கும் ஒருவர் மரிக்காத மற்றவரை எப்படி அடக்கம் செய்ய முடியும் ?

ஆகவே அங்கு ஒருவர் மரித்தும், மற்றவர் உயிரோடும் இருந்திருக்க வேண்டும்.

அதெப்படியெனில், மரணத்தின் நிலைமையில் இருக்கும் உயிருள்ள உலக மக்களை இயேசு தேவனுடைய பார்வையில் “மரித்தோர்” என்று குறிப்பிடுகிறார். ஆம், இவர்கள் வாழுக்கூடிய உரிமையை இழந்தவர்கள்.

இவ்விதமாக, மன்றகுலத்தின் மரணம் இரண்டு விதமான நிலைமையில் உள்ளது.

 “உயிருள்ள மரித்தோர்”

என்பது மனித குலத்தின் உயிருள்ள நபர்களைக் குறிக்கிறது. இவர்கள் அனைவரும் மரண நிலைமைக்கு உட்பட்டு மெதுவாக மரித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

“மரித்த மரித்தோர்”

என்பது இறுதி முச்சை விட்டு மரணத்தீர்ப்பை நிறைவேற்றுபவர்கள். அதினால்தான் இயேசு,

“(உயிருள்ள) மரித்தோர், தங்கள் (மரித்த) மரித்தோரை அடக்கம் பண்ணட்டும்” என்றார்.

இந்த மரித்த மனுக்குலத்தை மீண்டும் இரட்சப்பதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும்?

தேவனுடைய சட்டத்தை கீழ்மூள்ள வசனத்தில் வாசிக்கலாம்.

யாத்திராகமம் 21:23

“.....ஜீவனுக்கு ஜீவன்.....”

ஆம், இப்படி முழு மனுக்குலத்தை மீட்பதற்கு ஒரு மனிதனுடைய ஜீவன் பதிலாக (அ) ஈடாக தேவைப்பட்டது.

.....ஓரு ஜீவனுக்கு பதிலாக ஓரு ஜீவன்.....

இப்பொழுதும் நாட்டின் விடுதலைக்காக தங்களுடைய ஜீவனை தியாகம் செய்கிற தியாகிகள் அநேகர் உண்டு. அதுபோல் இன்றைக்கும் மனுக்குலத்தை மீட்க தங்களுடைய ஜீவனைக் கொடுக்க முன் வராமலா போய்விடுவார்கள்?

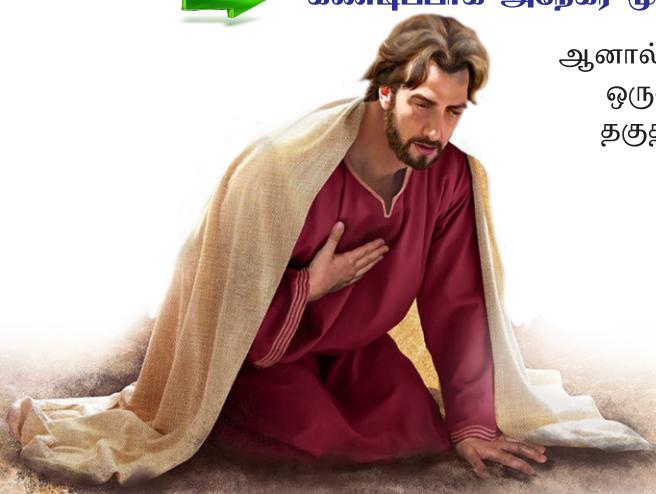

கண்டிப்பாக அநேகர் முன்வருவார்கள்.

ஆனால், ஆதாமின் பிள்ளைகளில் ஒருவரும் அந்த ஈடுபலி தர தகுதியானவர்கள் அல்லவே. ஏனென்றால்,

சங்கதம் 49:7,8

“ஓருவனாவது, தன் சகோதரன் அழிவைக் காணாமல் இனி என்றைக்கும் உயிரோடிருக்கும்படி, எவ்விதத்தினாலாவது

அவனை மீட்டுக்கொள்ளவும், அவனியித்தம் மீட்கும் பொருளை தேவனுக்குக் கொடுக்கவங்கூடாதே.”

ஆம், இதை கவனித்தீர்களா? இதற்கான காரணம் என்ன?

ஆதாமின் பிள்ளைகளில் ஒருவரும், ஆதாம் பாவம் செய்வதற்கு முன் இருந்த பரிபூரண நிலைக்கு சமமானவர்களாக இல்லை.

இப்படி, ஆதாமின் பிள்ளைகளில் ஒருவரும் இந்த மனுக்குலத்தை மீட்க (அ) இரட்சிக்க முடியாமல் போனது. எனவே,

ஆதாமையும் முழு மனுக்குலத்தையும் இரட்சிக்க ஒரு பரிபூரண மனிதன் தேவைப்படுகிறான்.

ஆகையால், யார் மனுக்குலத்தை மரணத்தின் சாபத்தில்ருந்து மீட்கக்கூடிய இரட்சிப்பின் விலையைக் கொடுக்க உதவ முடியும் ?

ஆம், தேவன் ஒருவர் மட்டுமே இதைச் செய்ய முடியும்.

இதைக் குறித்து அவர் சொன்ன வார்த்தைகளை கவனிக்கும்போது,

ஓசியா 13:14

“அவர்களை நான் பாதாளத்தின் வல்லமைக்கு நீங்கலாக்கி மீட்பேன்; அவர்களை மரணத்துக்கு நீங்கலாக்கி விடுவிப்பேன்;...”

- என்றார். மேலும் இதைக் குறித்து வாசிக்கையில்,

யோபு 33:23,24

“ஆயிரத்தில் ஒருவராகிய சாமாசி பண்ணுகிற தூதனானவர் மனுषனுக்குத் தம்முடைய நிதானத்தை அறிவிக்கும்படிக்கு, அவனுக்கு அநுசாரியாயிருந்தாரேயாகில், அவர் அவனுக்கு இரங்கி, அவன் படுகுழியில் இறங்காதபடிக்கு: நீர் அவனை இரட்சியும்; மீட்கும் பொருளை நான் கண்டு பிடித்தேன் என்பார்.”

ஆம், தேவன் இதை எப்படி செய்ய போகிறார் - என்றால், ஒரு மீட்பரை பரலோகத்திலிருந்து அனுப்பி, இந்த மனுக்குலத்தை விடுவிக்கப் போகிறார். வசனத்தை வாசிக்கலாம்...

யோவான் 3:16

“தேவன், தம்முடைய ஒரே பேறான குமாரனை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் கெட்டுப்போகாமல் நித்தியஜீவனை அடையும்படிக்கு, அவரைத் தந்தருளி, இவ்வளவாய் உலகத்தில் அன்பு கூர்ந்தார்.”

ஆம், பிதாவாகிய தேவன் தன்னுடைய ஒரே பேறான குமாரனை இந்த மனுக்குலத்தை மீட்பதற்கான விலைக் கிரையமாக கொடுத்தார்.

என்ன ஆச்சரியம், மிகவும் பிரபலமான (அ) பரிச்சயமான இவ்வசனத்தின் பின்னணியில் மனுக்குலத்தின் மீது தேவன் கொண்டிருந்த பெரிதான அன்பு எவ்வளவாய் வெளிப்பட்டிருக்கிறது !

அதே சமயம், பரலோகத்தில் இருக்கும் இயேசு, மனுவனாகிய ஆதாழுக்கு மீட்கும் பொருளாக எப்படி தன்னை கொடுக்க முடியும்?

இதை நாம் கீழுள்ள வசனத்தில் வாசிக்கலாம்.

சங்கீதம் 8:5

“நீர் அவனை தேவதூதரிலும் சற்று சிறியவனாக்கின்ற; மகிமையினாலும் கனத்தினாலும் அவனை முடிகுட்டின்ற.”

ஆம், இங்கு மனிதனை தேவ தூதர்களை விட சற்று சிறியவனாக படைத்தார் என்றும் வாசிக்கிறோம்.

அப்படியிருக்க, பரலோகத்திலிருந்து வந்த இயேசு - எப்படி ஆதாழுக்குரிய ஈடுபலி (அ) சரிநிகர் சமமான விலையாக இருக்க முடியும்.

மேலும், அவர் தூதர்களுக்கெல்லாம் மேலானவராக அல்லவா இருந்தார், மின்பு, எவ்வாறு ஆதாழுக்கு ஈடான “ஜீவனுக்கு, ஜீவன்” ஆக இருக்க முடியும்.

இதைக் குறித்து எபிரெயர் 2:9-ல் வாசிக்கும்போது,

“...தேவனுடைய கிருபையினால் ஒவ்வொருவருக்காகவும், மரணத்தை ரூசி பார்க்கும்படிக்கு தேவதூதரிலும் சுற்றுச் சிறியவராககப்பட்டிருந்த இயேசு மரணத்தை உத்தரித்ததினிமித்தம்...”

ஆம், இயேசு ஆதாமைப் போல் பரிபுரண மனுषனாக இந்த உலகத்திற்கு வந்தார் (அ) “ஆக்கப்பட்டார்” மேலும், அவர் இந்த பூமியில் பிறந்த பொழுது, பரிசுத்தரும், குற்றமற்றவரும், மாசீல்லாதவரும், பாவிகளுக்கு விலகினவருமாய் இருந்தார்.

(எபிரெயர் 7:26)

“சகலமும் அவர் மூலமாய் உண்டாயிருக்கக்...”

(யோவான் 1:3) அவரோ மரியாவின் வயிற்றில் சிறு கருவாக வந்தார்.

பிலிப்பியர் 2:7

“தம்மைத்தாமே வெநுமையாக்கி, அடிமையின் ரூபமெழுத்து மனுவடிசாயலானார்”

இவர் “இரண்டாம் ஆதாம்” என்று அழைக்கப்பட்டார்.

கொரிந்தியர் 15:45

“அந்தப்படியே முந்தீன மனுவடனாகிய ஆதாம் ஜீவாத்துமாவானான் என்றெழுதியிருக்கிறது. பிந்தீன ஆதாம் உயிர்ப்பிக்கிற ஆவியானார்.”

இப்படியாக ஆதாமுக்கு சரி நிகரான விலையாக்கப்பட்டார்

“ஜீவனுக்கு ஜீவன்”

இதுவே ராபுலியின் விதியாகும்

ஆம், இந்த உலகத்தில் இவர் **ஹரண்டாவது பர்பூரன் மன்றனாக** வந்து, ஆதாமுக்கு சரி நிகர் விலையாக “ஜீவனுக்கு ஜீவன்” ஆக மீட்கும்பொருளைக் கொடுத்தார்.

மாற்கு 10:45

“....மனுவிகுமாரனும் ஊழியங்கொள்ளும்படி வராமல்,
ஊழியஞ்செய்யவும், அநேகரை மீட்கும் பொருளாகத் தம்முடைய
ஜீவனைக் கொடுக்கவும் வந்தார் என்றார்....”

நாம் இந்தப் பகுதியின் முடிவுக்கு வருவதற்கு முன்பு நம்முடைய மாபெரும் இரட்சகரையும், அவருடைய பலியின் ஆழமான பொருளையும் சற்று தியானிப்போம்.

**“மாம்சம் ஆக்கப்படுவதற்கு” முன்பு
இயேசுக்கிற்ஸ்து எந்த நிலையில்
இருந்தார்?**

நாம் கீழுள்ள வசனத்தில் வாசிக்கலாம்.

2கார்ந்தியர் 8:9

“...அவர் ஜூவரியமுள்ளவராயிருந்தும், நீங்கள் அவருடைய தரித்திரத்தினாலே ஜூவரியவான்களாகும்படிக்கு, உங்கள் நிமித்தம் தரித்திரரானாரே.”

இந்த வசனத்தின் விளக்கத்தை நாம் ஒரு உதாரணம் மூலமாக பார்க்கலாம்.

ஒரு வேளை ஆதாம் பரிபூரன் நிலைமையில் படைக்கப்பட்டதை நாம் 100 சதவீதம் என்று எடுத்துக் கொண்டால், அவருடைய பிள்ளைகள் காய்ன், ஆபேல் அதிலிருந்து சற்று குறைந்திருக்க

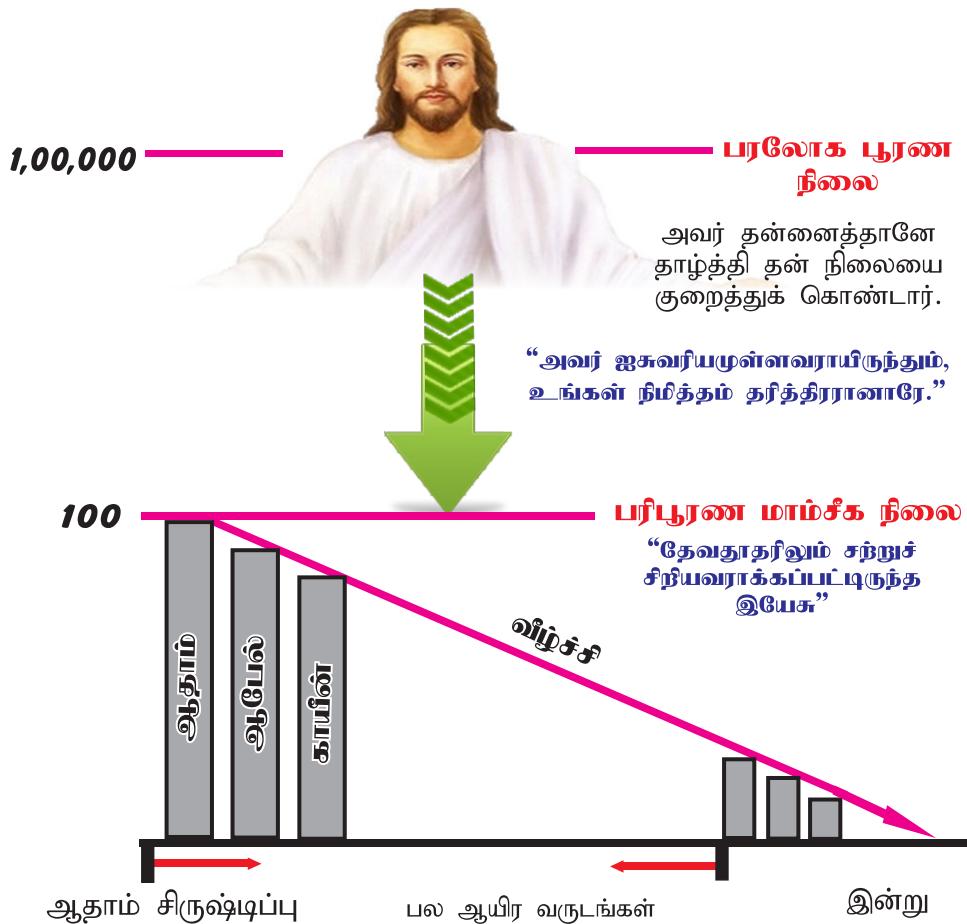
வேண்டும். அதாவது 90 அல்லது 95 ஆக இருக்க வேண்டும்.

அது முதல் மனுக்குலமானது ஆதாமிடம் காணப்பட்ட பரிபூரண நிலைமையிலிருந்து கெடுக்கப்பட்டு விழுந்துபோன நிலைமையில் இருக்கிறோம். அதாவது நாம் 10க்கும் 1க்கும் நடுவில் இருக்கலாம்.

சில குடியர்கள், வெறியர்கள் இன்னும் கீழான நிலையான $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ யாகக்கூட இருக்கலாம்.

இப்படி நாம் மனுக்குலத்தை மதிப்பிட்டோம் என்றால்,
பரலோகத்தில் இயேசுவின் பூரணநிலைமையை **100,000** என
தோராயமாக மதிப்பிடலாம்.

இதை குறித்த வரைபடத்தை காணலாம்.

ஆம், 100,000 -க்கும் 100-க்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை சற்று சிந்தித்துப் பாருங்கள். நம்முடைய ஆண்டவர் ஈடுபலி ஆவதற்கு எப்படிப்பட்ட மகிழ்ச்சியான நிலைமையில் இருந்து தன்னைத் தாழ்த்திக் கொண்டிருந்திருக்கிறார்.

ஆம், அவர் ஜஸ்வர்யமான, மேலான நிலையிலிருந்து, தன்னை ஒரு கீழான நிலைக்குத் தாழ்த்தினார்.

இதைப் பற்றி நாம் கீழுள்ள வசனத்தில் வாசிக்கலாம்.

பிலிப்பியர் 2:7

“தம்மைத்தாமே வெறுமையாக்கி, அடிமையின் ரூபமெழுத்து, மனுவர் சாயலானார்.”

→ இதன் பொருள் என்ன ?

இதில் உள்ள ஆழமான கருத்துக்களை நாம் ஒரு உதாரணத்தின் மூலமாக எளிதில் புரிந்து கொள்ளலாம்.

நாம் வாழ்கிற இப்பூமியில் ஏராளமான உயிரினங்கள் வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கிறது. இங்கு, மச்சங்களின் உலகம், மிருகங்களின் உலகம், பறவைகளின் உலகம், பூச்சிகளின் உலகம் என்று ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒரு உலகம் உள்ளது.

இதில் பூச்சிகளின் உலகத்தில் உள்ள ஒரு இனமான கரப்பான் பூச்சியை பற்றி நாம் சிந்திப்போம். இந்த கரப்பான் பூச்சிகள் அனைவராலும் வெறுக்கப்பட்ட ஓன்று. அசுத்தமான, நாற்றும் நிறைந்த இடங்களிலும், மூலை முடுக்குகளிலும் இதை பார்க்கலாம். நாம் இப்பொழுது இந்த இனத்தைப் பற்றி பார்க்கலாம்.

ஆம், அவைகளின் உலகம் மிக வேகமான, பரப்பான உலகம்.

அவைகளுக்கென்று இருட்டான மூலைகளில் வீடுகள் உண்டு.

அவைகளும் சிறியவை முதல் பெரியவை வரை குடும்பங்களாக வசிப்பதுண்டு. அவைகள் தங்களுக்காக நித்தமும் ஆகாரம் சேர்க்க வேண்டும். ஆகவே அவைகள் அனைத்தும் சுறுசுறுப்பாக வேலைகளையும் செய்து கொண்டிருக்கும்.

இப்படி பரப்பாக வாழ்ந்துக்கொண்டிருக்கும் இந்த இனத்தை மீப்பதற்கு ஒரு இரட்சகர் தேவை என்ற கூழ்ந்தை வந்தால், நம்முடைய மனத இனத்தீருந்து அந்த கரப்பான்பூச்சிகளை வீடுப்பதற்கு ஒரு மனுவன் தன்னை ஓப்புக்கொடுப்பாரா?

அவர் கரப்பான் பூச்சியாகவே மாந், அநேக வருடங்கள் அவைகளோடு இருந்து ஒரு பயங்கரமான யரணத்தில் மரிக்க சம்மதிப்பாரா?

→ **நீங்கள் அதற்கு ஆயத்தமாக இருப்பிர்களா?**

கரப்பான் பூச்சிகளின் நிலையையும் அவைகளின் உணவையும் நினைத்துப் பாருங்கள். அவைகள் குடியிருக்கும் ஸ்தலத்தை நினைத்துப் பாருங்கள்.

→ **நாம் மறுக்க கூடியதாகவே இருக்கும்.**

இதேபோல பரவோகத்தில் வாழ்ந்த நம்முடைய இயேசுவுக்கு, பாவிகளான இந்த மனுவனுடைய நிலைமை கரப்பான்பூச்சிகள் போல இருக்கிறது !!

நம்முடைய இயேசுவும் இந்த மனுக்குலத்திற்காக தன்னையே 33 $\frac{1}{2}$ வருடங்கள் அதாவது 12,000 நாட்களுக்கு மேல் தாழ்த்தி ஓப்புக்கொடுத்தார்.

(கிட்டத்தட்ட 12,227 நாட்கள்)

நமக்கு எப்படிப்பட்ட ஒரு மீப்பர் !

உங்களை ஓவ்வொரு நாளும் ஏழ்மையின் நிலைமைக்கு
போகிறவர்களாக கற்பனை செய்து பாருங்கள்.

→ நீங்கள் விரும்பிய உணவை உண்ண
முடியாது.

→ நீங்கள் விரும்பிய உடையை உடுத்த
முடியாது.

→ நீங்கள் விரும்புகிறபடி மியாணம்
செய்ய முடியாது.

மேலும், டடிப்படியாக ஒரு
அஞ்சித்து அஞ்சித்து
வாழ வேண்டிய அவசியம்
வந்தால், சற்று சிந்தித்து
பாருங்கள்.

ஆனால், நம்முடைய ஆண்டவர் நமக்காக இந்த உலகத்தில்
சகலத்தையும் சகித்துக்கொண்டு வாழ்ந்தார்.

**தேவன் உலகத்தில் உள்ள சகல மக்களுக்காகவும்
அவரை இப்படியாக தாழ்த்தி ராபலியாக
கொடுத்தார்.**

மேலும் மனுக்குலத்திற்கான இந்த முழு இரட்சிப்பைப் பற்றியும்,
தெய்வீக ஏற்பாட்டைக் குறித்தும் கீழுள்ள வசனத்தில்
வாசிப்போம்.

கொரிந்தியர் 15:21,22

“மனுவினால் மரணம் உண்டானபடியால், மனுவினால்
மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலும் உண்டாயிற்று. அதாழுக்குள்
எல்லாரும் மரிக்கிறது போல, கீழில்துவுக்குள் எல்லாரும்
உயிர்ப்பிக்கப்படுவார்கள்.”

ஆம், ஒரே மனுஷன் மூலமாக பாவம் வந்தது போல ஒரே மனுஷன்
மூலம் நமக்கு மீட்பும் வந்தது.

**மேற்கூறிய வசனத்தில் சொல்லப்பட்ட “எல்லாரும்”
என்பது யாரைக் குறக்கும் ?**

ஆம், இவர்கள் ஆதாமின் பிள்ளைகளாகிய - முழு மனுக்குலத்தார் ஆவார்கள்.

இன்று இவர்களை இந்து, இஸ்லாமியர், புத்த மதத்தை சேர்ந்தவர், ஜெனர், கிறிஸ்தவர் என பல மதங்களை சார்ந்தவர்களாக அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

ஆம், இதுவே மாபெரும் நற்செய்தியும்,

“இதோ, எல்லா ஜனத்துக்கும் மிருந்த சந்தோஷத்தை உண்டாக்கும் நற்செய்தியை உங்களுக்கு அறிவிக்கிறேன்” என்பதின் பொருளும் ஆகும்.

ஆம், ஆதாமின் பிள்ளையாக இருக்க வேண்டியதே, இயேசுவின் மரணத்தின் மூலம் வரும் ஆசீர்வாதத்தையும் அதின் சந்தோஷத்தையும் பெற்றுக்கொள்ள அவசியமானதாகும்.

இதன் மூலம், இயேசுவின் சிலுவை மரணமானது “ஆதாழுக்குள்”-ான மனுக்குலத்திற்கு என்று பார்க்கிறோம்.

இப்பொழுது, முதலில் வாசித்த வசனங்களை கவனத்திற்கு கொண்டு வருவோம்.

யோவான் 12:32

“நான் பூமியிலிருந்து உயர்த்தப்பட்டிருக்கும்போது, எல்லாரையும் என்னிடத்தில் இழுத்துக்கொள்ளுவேன் என்றார்.”

ஆம், இன்று இயேசு எவ்வாறு சிலுவை மரணத்தின் மூலமாக சகல உலக மக்களையும் அவரிடம் இழுத்துக்கொள்ள போகிறார் என்றும், தேவன் குறித்த காலத்தில் அனைத்து மனுக்குலத்தையும் பாவத்திலிருந்தும், மரண சாசனத்திலிருந்தும் விடுதலை செய்து அவருடைய இரத்தத்தினால் மீட்டு எவ்வாறு உயிர்த்தெழுதலின் நம்பிக்கை கொடுத்தார் என்றும் பார்த்தோம்.

ஆம், மரணத்திலிருந்து எல்லாரும் உயிர்த்தெழுவார்கள், இந்த நந்செய்தியை உங்கள் நண்பர்கள் அனைவருக்கும் சென்று கூறுங்கள்.

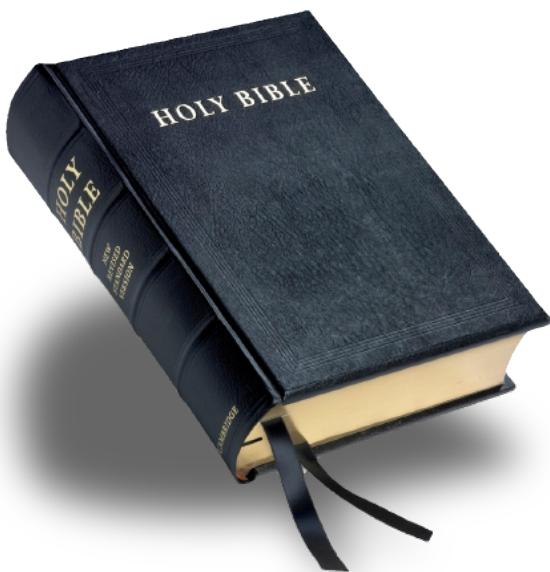
ஆனால், இந்த உயிர்த்தெழுதல் எப்படி நிறைவேறும்.....அப்போது குற்நிலைகள் எப்படி இருக்கும் ???

அடுத்த பாடத்தில் நாம் சிலுவையின் இரகசியத்தின் இரண்டாம் பாகத்தை குறித்து விளக்கமாக பார்த்து, ஈடுபலியின் வேலைகளையும், அதனுடைய பலன்களையும் அறிந்து பயன் பெறுவோம்.

...ஆமென்...

For Private Circulation Only

NOT FOR SALE

For more Subjects contact: MESSENGERS OF CHRIST E-mail: thekingdom1_6@yahoo.com